

# РЕШЕНИЕ

№ 2930

гр. София, 02.05.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 21.04.2023 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова**

**ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева**

**Елена Попова**

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **2917** по описа за **2023** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. АПК, вр. чл. 63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „А1 БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, [населено място] срещу Решение №1529/29.12.2022 г., постановено по АНД №9670/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 122-и състав, с което е потвърдено Наказателно постановление(НП) №7705/06.04.2021 г., издадено от Заместник-министъра на културата, с което на основание чл.98в, ал. 1 от ЗАПСП, вр. чл.97, ал.1 от ЗАПСП, чл.53, чл. 83, ал. 1 от ЗАНН му е наложена имуществена санкция в размер на 4000 лв. за осъществен състав на административно нарушение по чл.97, ал.1, т.6, пр. 3, ал. 1 от ЗАПСП. Като отменителни основания в жалбата се релевират нарушения на материалния закон и съществени процесуални нарушения, допуснати от въззивния съд. Според касатора неправилно СРС е приел, че нарушението е извършено, като не е разгледал подробно всички наведени съображения в хода на производството. Твърди се също, че в случая е приложим чл28 ЗАНН, а при условията на евентуалност – че са налице предпоставки за намаляване размера на санкцията. Направено е искане да се отмени обжалваното решение като незаконосъобразно и да се отмени изцяло наказателното постановление. При условията на евентуалност е направено и искане за отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на СРС поради допуснати съществени процесуални нарушения и липса на мотиви, довели до нарушаване правото на защита на дружеството. В тази връзка се твърди, че СРС не е

разгледал аргументите на А1 относно съдържанието на договора между А1 Telekom Austria AG (В.) и Filmbox, както и факта, че АНО не е извършил цялостна проверка в започналото производство. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба - Министерство на културата, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Г. Т. в съдебно заседание оспорва касационната жалба с доводи за нейната неоснователност. Счита, че съдът е анализирал правилно доказателствения материал по делото и е постановил правилно решението, с което е потвърдил наказателното постановление. Твърди, че касаторът насочва към договорни отношения с А1 Telekom Austria AG и Filmbox international Ltd, като счита, че с въпросните договори се цели отклоняване на вниманието от фокуса на нарушението. Твърди се в случая, че дружеството Filmbox international Ltd е уредило правата, но запознавайки се с материалите на въпросните споразумения става ясно, че спрямо дружествата е вменено задължение да заплатят необходимите такси на организациите за авторски права на територията, на която осъществяват дейност, което е посочено в Раздел № 10 от споразумението. В случая „А1 БЪЛГАРИЯ“ ЕАД извършва дейност по препредаване, а въпросното споразумение урежда правото за излъчване, което е коренно различно ползване по споразумението. Дружеството „А1 БЪЛГАРИЯ“ ЕАД е санкционирано защото става въпрос за препредаване на въпросния филм. В Раздел №4 от споразумението се визира отговорността на Filmbox international Ltd и по този начин се гарантира качеството на Filmbox international Ltd като правноносител върху телевизионните програми, като отделен обект. Спрямо дружеството „А1 БЪЛГАРИЯ“ ЕАД има и други налагани санкции за нарушение на Закона за авторското право. По тези съображения счита, че решението на СРС следва да бъде оставено в сила. На основание чл. 63д ЗАНН, моли да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Счита, че въззивното решение като правилно следва да бъде оставено в сила.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд София - град, ХХI касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна в законоустановения срок против валиден и допустим съдебен акт, подлежащ на касационна проверка, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е и основателна по следните съображения:

Предмет на разглеждане в производството пред СРС е било Наказателно постановление №7705/06.04.2021 г., издадено от Заместник-министъра на културата, с което на основание чл.98в, ал. 1 от ЗАПСП, вр. чл.97, ал.1 от ЗАПСП, чл.53, чл. 83, ал. 1 от ЗАНН на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 4000 лв. за осъществен състав на административно нарушение по чл.97, ал.1, т.б, пр. 3, ал. 1 от ЗАПСП, за това че на 18.08.2020 г. между 15,35 ч. и 17,15 ч. „А1 България“ ЕАД е осъществило препредаване по собствената си електронна съобщителна мрежа на игралния филм „Г. Б.“ (Франция, 2002 г., реж. Ж. Ж.) като част от телевизионния канал FilmBox Extra HD, който е включен в пакета телевизионни канали,

препредавани от „А1 България“ ЕАД в нарушение разпоредбите на ЗАПСП – без необходимото по закон разрешение на носителите на авторски права (сценаристите и режисьора), предвидено в чл.18, ал.1, ал.2, т.5, предл. второ, чл.35 и чл.36 ЗАПСП.

За да потвърди НП СРС е приел, че от събраните по делото доказателства безспорно се установява, че към момента на препредаване на филма „Г. Б.“, жалбоподателят не е бил оторизиран от „Филмаутор“, носител на право да представлява френското дружество SACD да дава разрешения и събира възнаграждения на територията на България от телевизионни ефирни, кабелни и сателитни оператори за използванията на произведенията от репертоара на SACD. Мотивирал се е, че по смисъла на ЗАПСП препредаването на филми следва да се извършва с разрешението на съответните правноносителите съгласно чл. 18, ал.1, ал. 2, т.5, пр. 2 в. вр. с чл. 35 и чл. 36 от ЗАПСП. Липсата на такова води до нарушение на закона и води до санкционирането на нарушителя. Според СРС приложението на тази правна норма е задължително за всички правни субекти и не може да бъде предмет на договорки между стопанските субекти; т.е. страните по един договор не могат да се споразумяват да не прилагат тази законова правна норма. Затова СРС е приел, че в случая е налице извършено от жалбоподателя нарушение от обективна страна на тази правна норма.

Въззивният съд е разгледал и доводите на жалбоподателя за приложение на чл.28 ЗАНН и за намаляване размера на наложената санкция, като мотивирано е приел същите за неоснователни. При тези мотиви НП е потвърдено.

Настоящият касационен състав счита, че решението е постановено без изложени мотиви относно установената фактичката обстановка и без да са обсъдени релевантните за вмененото нарушение доказателства, представени от дружеството жалбоподател, целящи да оборят изводите на АНО за установеност на извършеното нарушение.

В жалбата си до СРС дружеството жалбоподател е навело доводи, че не е отговорно за получаване на съгласие за препредаване на филма, тъй като това е било задължение на друг посочен субект, при което е твърдяло, че не е извършило нарушение на чл.97, ал.1, т.6, пр.3 ЗАПСП. В тази връзка е представило като доказателства два сключени договора. Видно от мотивите на въззивното решение, СРС не е обсъдил тези доказателства, преценени като относими към спора и надлежно приети като такива в проведеното съдебно заседание. Тези, както и другите приобщени по делото доказателства не са преценени и анализирани от въззивната инстанция. СРС се е задоволил само да преповтори изложеното в приложените към АНП доказателства, без да извърши собствена преценка на същите и без да се обоснове защо и кои факти и въз основа на кои доказателства приема за установени. Предвид това настоящият съдебен състав счита, че не е изпълнил задължението си за обективно, пълно и всестранно изясняване на обстоятелствата по делото. Районният съд не е провел всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото по чл. 14 от НПК, във връзка с чл. 105 , чл. 107, ал. 3 и 5 и чл. 114 от НПК, приложими съгласно разпоредбата на чл. 84 от ЗАНН, в резултат на което не е изложил установената от него фактическа обстановка, а се е задоволил да преповтори проведеното АНП. Съдът, като инстанция по същество, не е анализирал цялата доказателствена съвкупност и не е посочил, кои обстоятелства счита за установени и въз основа на кои доказателствени материали.

Липсата на установена фактическа обстановка препятства касационната инстанция да извърши проверка за законосъобразност на обжалвания съдебен акт, тъй като

разпоредбата на чл.220 АПК установява забрана за касационната инстанция да извършва фактически установявания. Касационната инстанция няма правомощия да установява нови фактически положения и следва да проверява единствено правораздавателната дейност на районния съд. В тази връзка в настоящото производство не може да се извърши преценка на събраните в хода на въззивното производство от страните доказателства, включително и на представените от дружеството жалбоподател два договора, с които е целял да установи, че не е отговорен за установеното нарушение.

В касационното производство не се решава материалноправния спор между страните, а същото има за предмет преценката относно правилността, респ. допустимостта и действителността на въззивното решение. Касационният съд изследва съответствието на решението с материалния закон, въз основа на фактите, установени от първата инстанция. Дейността му се свежда единствено до проверка дали фактите са подведени вярно под хипотезата на правната норма и дали правилно са приложени предвидените в нея правни последици.

При положение, че събраните доказателства не са обсъдени от въззивната инстанция, за да се наложи с категоричност извода за установеност на извършено нарушение, атакуваното решение следва да бъде отменено и делото върнато за ново разглеждане от друг състав на районния съд, който да направи анализ на всички събрани доказателства и въз основа на тях да приеме за установена фактическата обстановка по случая. Съобразно приетите за установени обстоятелства съдът, следва да квалифицира фактите и да направи съответните правни изводи, които да изложи в мотивите на решението.

По тези доводи и аргументи касационната инстанция заключава, че Решение №1529/29.12.2022 г., постановено по АНД №9670/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 122-и състав е неправилно на основание чл.348, ал.1, т.2 от НПК и при условията и по реда на чл.221, ал.2 във вр.чл.222, ал.2, т.2 АПК следва да бъде отменено, а делото върнато за ново разглеждане от друг съдебен състав. При новото разглеждане на делото въззивният съд следва да посочи кои факти счита за установени и въз основа на кои доказателства, и да извърши преценка за наличието или липсата на нарушение.

На основание чл.226, ал.3 от АПК, в зависимост от изхода на спора СРС следва да се поизнесе и по исканията на страните за присъждане на разноски..

Водим от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 и чл.222, ал.2, т.1 АПК, вр. чл.63в ЗАНН Административен съд - София-град, XXI касационен състав

### Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение №1529/29.12.2022 г., постановено по АНД №9670/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 122-и състав, с което е потвърдено Наказателно постановление №7705/06.04.2021 г., издадено от Заместник-министъра на културата .  
ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.